

Pyhän Kolminaisuuden päivä 3.6.2012

- Salattu Jumala

Liturgia & saarna: Panu Partanen

Musiikki: Suvi Sievänen

Suntio: Seppo Soininen

Opetuslapseksi valmistuminen

(Matt. 28:16-20)

Matt. 28:16-20

Kaikki yksitoista opetuslasta lähtivät Galileaan ja nousivat vuorelle, minne Jeesus oli käsenyt heidän mennä. Kun he näkivät hänet, he kumarsivat häntä, joskin muutamat epäilivät. Jeesus tuli heidän luokseen ja puhui heille näin: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsiksi: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käsenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti."

Menneellä viikolla vietettiin valmistujaisia ja ylioppilasjuhlia. Tänäinkin monissa paikoissa vielä juhliataan. Kuinkas moni meistä kävi joissakin juhlissa (käsi ylös)? Aika moni. Minäkin sain kunnian käydä kaksissa ylioppilasjuhlissa. Kiitos päivänsankareille ja perheille hienoista juhlisista!

Melkoinen tovi sitten valmistujaisia vietettiin myös Galileassa. Juhlapaikkana oli vuori, jonne kiivettiin. Paikalla oli 11 valmistunutta ja yksi opettaja. Joukko opetuslapsia ja Jeesus Kristus.

Opetuslasten joukko oli kulkenut pitkän matkan opiskeluidensa alkumetreistä. Kolmisen vuotta oli kulunut hetkestä, jolloin Jeesus kutsui heidät mukaansa Galileanjärven rannalta (suunnilleen sama aika kuin lukiota käydään!). He olivat kuunnelleet Mestaria ja saaneet häneltä opetusta taivasten valtakunnasta. Kovia uskontestejä, tenttejä, oli läpäisty. He olivat kestäneet vastoinkäymisiä, todistaneet ihmetekoja sekä jakaneet aterioita toistensa ja kaikkien väheksytyjen kanssa. Kolmessa opiskeluvuodessa heidän elämänsä muuttui. He lähtivät seuraamaan totuutta, löysivät rakkauden ja merkityksen elämälleen. Nyt ylösnousseen kutsumina he kohtasivat uuden elämänvaiheen: valmistumisen. Valmistumisen Jeesuksen täysivaltaisiksi opetuslapsiksi. Yksi elämänvaihe oli päättynyt, toinen alkamassa. Juhlallisesti Jeesus valtuutti heidät uuteen tehtäväänsä: *"Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsiksi..."*

Uusi elämänvaihe tuo usein mukanaan epävarmuutta. Eivät kaikki tämänvuotisetkaan valmistuneet tiedä, mitä tulevaisuus tuo heille tullessaan. Samat kokemukset olivat Jeesuksen opetuslapsilla. Evankeliumissa sanottiin: *"Kun he näkivät hänet [Jeesuksen], he kumarsivat häntä, joskin muutamat epäilivät."* Joskin muutamat epäilivät. Valmistumisen kynnyksellä tämä on täysin ymmärrettävä tunne. Miten minä nyt pärjään? Ovatkohan tulevat tehtävät minulle liian suuria? Kuka meitä nyt johtaa kun oppimestari lähtee?

Tämän epätietoisuuden Jeesus katkaisee sanomalla: *"Menkää ja tehkää..."* Jos tätä lausumaa tarkasti kuuntelee, se on kuin sanallinen todistus, diplomi, valmistuneille. Jeesus ikään kuin sanoo: *"Taivaan isän valtuutuksella annan sinulle opetuslapsen tittelin ja kaikki sen mukanaan tuomat oikeudet ja velvollisuudet."* Nyt oli tosi kyseessä. Vaihtoehtoja ei ollut. Oli ruvettava tekemään ja pärjäämään itse.

Todistus on osoitus siitä, että sen saaja on saavuttanut tietyt tiedolliset ja taidolliset vaatimukset. Pala paperia varmentaa, että opiskeltu materiaali on hallussa ja tarpeelliset eväät on kerätty seuraavaan etappiin. Tiedollisia käsitteitä ja periaatteita ehdottomasti tarvitaan.

Elämä ei ole kuitenkaan pelkkää teoriaa. Elämä ei ole tietokirjallisuutta. Tarvitaan enemmän kuin pala paperia, jotta matkaa voidaan jatkaa. Tarvitaan ymmärrystä, elämänkokemusta ja oppien laittamista käytäntöön. ”Työ tekijäänsä opettaa” on arvokas viisaus. Neljä kuukautta vanha kirkkoherrakin on huomannut tämän aforismin paikkansapitävyyden. Pelkällä latinan tai kreikan taidolla ei näissä hommissa pärjää. Myös vuoren rinteillä olleille opetuslapsille aukesi uusi maailma, kun he lähtivät tekemään työtään. Opetuslapsesta kasvaa opettaja. Hän muuttuu ja uudistuu. Kristitty on ihminen, joka menee taivaaseen. Opetuslapsi on ihminen, joka menee taivaaseen mutta ottaa samalla muitakin mukaansa.

Kasteessa meille on annettu diplomi opetuslapseuteen. Meille on opetettu kristillisen uskon periaatteet. Olemme vuoren juurella. Jäämmekö nököttämään paperi kädessä paikallemme vai lähdemmekö liikkeelle. Otammeko tosissamme Vapahtajamme sanat ”Menkää ja tehkää...”?

Jeesuksen opetuslapset lähtivät liikkeelle. Syntyi kristillinen, maailmanlaajuinen kirkko. He laittoivat saamansa opit käyttöön. He ottivat todesta oppimestarinsa sanat. Tapahtui ihmeitä.

Suomessa väki seurakunnissa vähenee. Seurakunnan jäsenyys ei ole edes pala paperia, kun siitä luovutaan tietokoneen hiirenklikkauksella. Työ ei pääse koskaan tekijäänsä opettamaan.

Tähän haluamme muutosta. Tarvitsemme opetuslapsien kasvavan joukon, joka haluaa seurata Jeesusta. Jumalan valtakuntaa ei tehdä etätyönä, teorioilla tai kerran vuodessa, sitä tehdään käytännön sanoin ja teoin joka päivä. Sitä ei tehdä puolivillaisesti vaan koko sydämeistä. Saamme iloita Jumalan lasten valtavista oikeuksista: armosta, anteeksiannosta, rukouksesta, sanasta, sakramenteista ja iankaikkisesta elämästä. Otamme vastaan velvollisuudet: uskonkilvoittelun ja evankeliumin julistamisen. Nämä kuuluvat samaan pakettiin, niitä ei voi erottaa: ”Taivaan isän valtuutuksella annan sinulle opetuslapsen tittelin ja kaikki sen mukanaan tuomat **oikeudet** ja **velvollisuudet**.”

Kaikki lähtee liikkeelle lähetyksestä. Kristinusko liikuttaa. Isä Jumala lähetti Jeesuksen maailmaan. Jeesus lähettää meidät. Pyhä Henki varustaa lähetetyt. Kolmiyhteinen Jumala on lähetyksen Jumala. Hän kertoo ja opettaa itsestään lähetystyönsä kautta.

Lähetykselle kannamme tänään uhrilahjan. Lähetyksen puolesta rukoilemme. Sen eteen teemme Toivakassakin työtä. Innokkaille opetuslapsille on paikkoja. Heitä kutsutaan jumalanpalvelusyhteyteen. Millainen olisikaan seurakuntamme jos jokainen toisi mukanaan kirkkoon lisäseen yhden ihmisen? Toimisimme näin joka pyhä? Hetkessä väki tuplaantuisi! Mahdollisuudet ovat vaikka mihin, kun otamme opetuslapseuden vakavasti.

Meitä kutsutaan tekemään ja haaveilemaan suuria. Onnistumme kun lähdemme liikkeelle emmekä jää paikallemme epäilemään. Jumala ei jätä meitä yksin. Kannamme toki henkilökohtaisen vastuamme, mutta yksin ei tarvitse olla. Meille on toisemme. Meillä on Herra Jeesus Kristus. Hän on luvannut, ettei hänen opetuslapsensa jää koskaan yksin: ”*Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.*”